

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 443/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Бекчић, адвокат из ..., против тужене „Директна банка“ а.д. Крагујевац, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Тужилца АА из ... поднела је 14.12.2020. године тужбу Основном суду у Крагујевцу против тужене „Директна банка“ а.д. Крагујевац, ради утврђења ништавости уговора о кредиту и стицања без основа. Решењем П 14115/20 од 13.01.2021. године, Основни суд у Крагујевцу огласио се месно ненадлежним за поступање у овом спору и по правноснажности решења списе предмета доставио Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду, сматрајући да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду, будући да су уговорачи чланом 19. Уговора о готовинском кредиту уговориле надлежност Првог основног суда у Београду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и актом П 34565/21 од 19.07.2021. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Наиме, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за исплату дуга по основу Уговора о кредиту, односно не ради се о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. Закона о парничном поступку, као и да тужена није истакла приговор месне ненадлежности, то се Основни суд у Крагујевцу није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним, односно без изјављеног приговора од стране тужене.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Крагујевцу, па је применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић